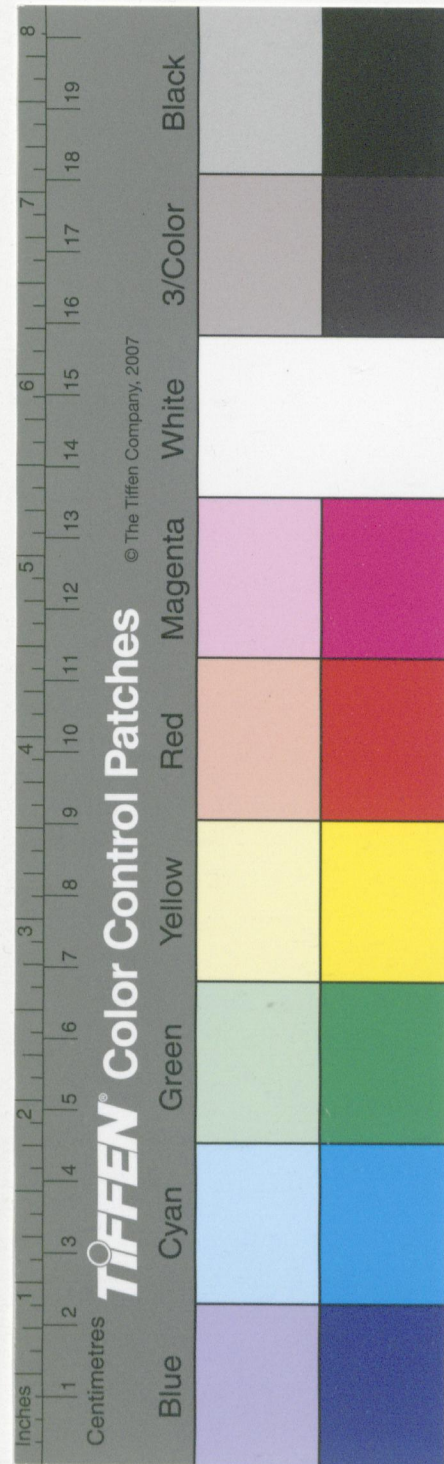

Paris den 25 maj 1890.

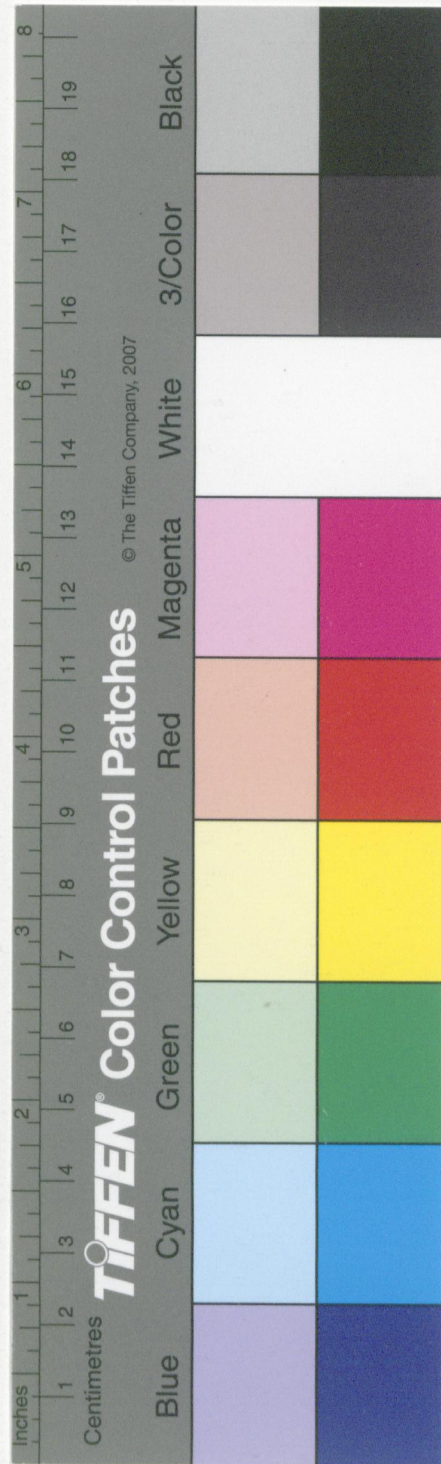
Älskade Annie,

Jag skulle ofelbart ha skickat Dig
ett Telegram med felicitations, om
jag bara varit säker på att senare
Er i Helsingfors. Det ser nämligen
ut på den sista bef som om
vi flåkar vore för en tidigare land-
utflyttning, sedan minna i detta
sitt representerade rutinen. Omhel-
tid önskar jag att återbjerta att
vi verbliden måste ha kommit
er att samtliga stads, så att vi
för tillräckliga pengarna der. Alltså
jag gärna skulle vilja vara med
Er iderute och det så snart som
möjligt. Men jag ser ingen utväg
att komma hvarandra på ganska
lång tid. Keparinnans taffel måste
jag näml. göra färdig här & jag
har modet att atlikar i en behåll
mann malares atelier i en lundvåder för

En transport i partier, men Cohens
partier är för färdigt, och om-
lag och en annan till för en illut
Lant kanske en partier av Vallar
Radvig för (begär av partier)
Således omöjligt att upprätta
eller refusera - och detta kommer
nag att ta några veckor i juni.
De sista dagarna ha vi haft en
tropisk hetta, men jag har funnit
mig såvårlas väl där och ordentligt
friskt af sig och gå i tunna
sommarskläder och toka solen
en pausen. I går hade vi
stort finländsk ombord. Vår be-
lysningsmaterial är uuml. det varit
organiserade i vårt hus och hindras
gäster som pratar till kl. 12 i salen
våra vår som. Och jag af en
händelse blev ledig i går på e.m.
för Euan Orkney. Redde och
bjöd Lilla med sin Hagelstam med

sin och Adolf Nordhoff med sin
debutnämnd vara i hösten på sam-
ma angävt som jag på Afors
till Stockholm. - Denna kärlek-
måltes aflopp till allmän beaktan-
het. En Hagelstam, som jag tycker
rättigt mycket om, följde och
jag talade och lite. Lilla utlov
politisk och budhism (hur skall jag
kunna presentera honom för budhister,
som kanske frist bed mig om - jag
kanter i en enda och han tycks
tro att de finnas i massor. Det
är vårt sista kalas ty vår köken
Pauline drager härnäst i morgon.
Vi få en "Hjelpsturen" i stället för
deklar som åter står.
Jag tror att Lilla kommer lite ifrån
vår politisk verksamhet genom denna
resa, och det gör honom godt -
denna eviga kratsgång i polemik.
Med de många bladen som jag vilja
se och erkänna sanningen, måste
bli alldeles "abrutisat" i längden.

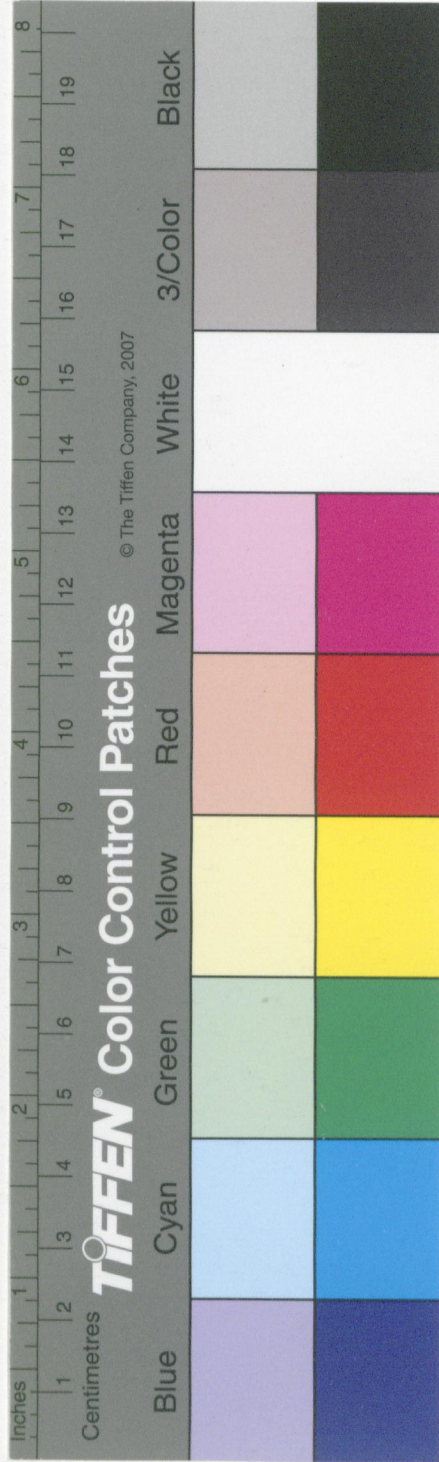

Kunnhan frälsket sig i sin kunn
kulan malar är mig förtärande
en gata. Men kan du han, och
stolt är han öfver sin erfarenhet.

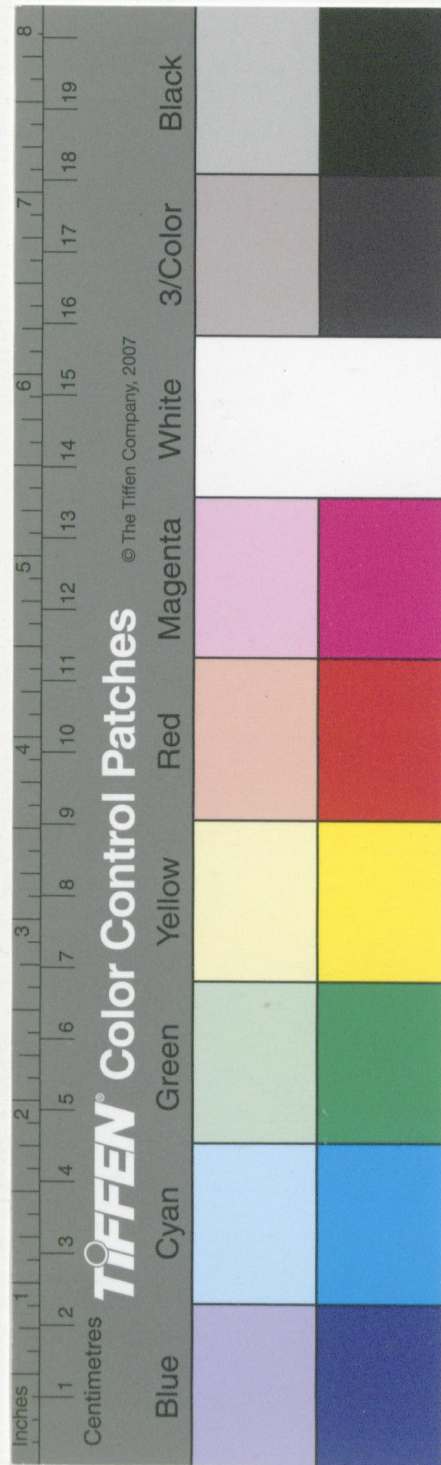
Efter fullheten gick jag med honom
till Jardin d'acclimatation, och
der, i naturens sköte, begynte han
tala om sin lycka. Jag tycker
och har alltid tyckt att han
är af trä till kropp och själ -
men det är väl det som så
många kalla karaktär. Lofve
Amor, och den Amor vi gifta bort
om det kan med blindhet.

Om torsdag ha vi biljetter till depu-
teradshammarna - som de äro endast
2 - för Emma gå med Lille, jag har
sett det förut. - Nymfhandeln der har
hunnit måttat gå till M. & Montaus
gäffat biljetterna och anordnat platser.
Nu.

Vår son gör stora framsteg. Jag
tror att engelskan är mycket
nyttig för honom och jag är glad

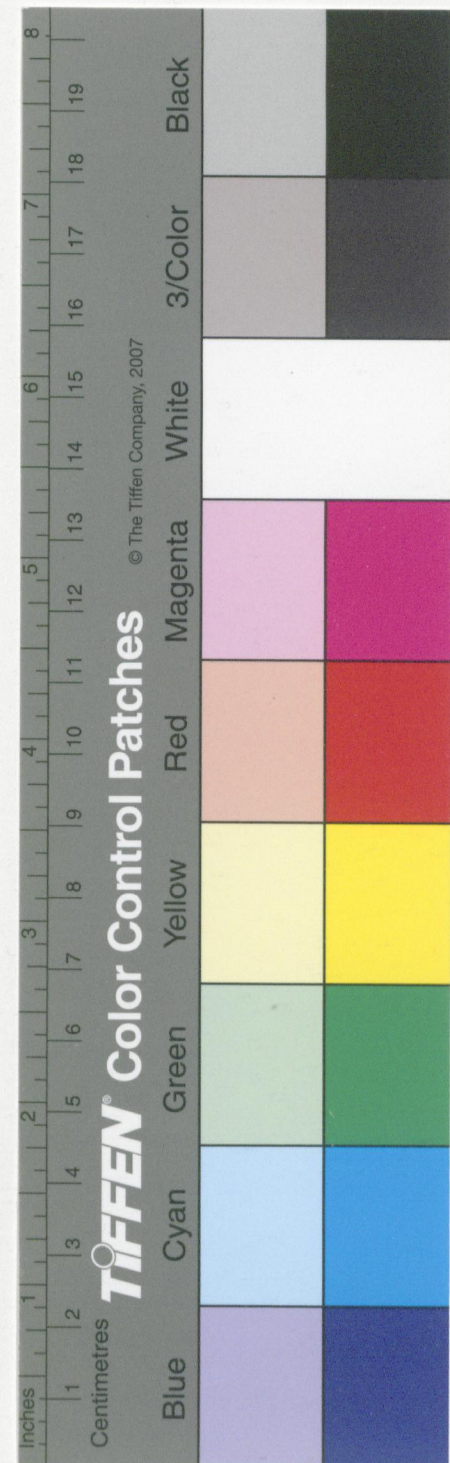

at ha en pälittig person i hans
nähet. Örligt går det med talat
men han förtär märkvärdigt bra
både engelska som svenska.
säger att engelska kan han också säga
och att mycket lustig de. Örligt
säger var han & c. i går de
var framman. De unga fruarna
klontade om honom äggen
mine, han suckade på soffan, kände
att göra att han komster, pussa
dem och säga dem och säga på
"where is the good little boy?" (han själv)
och fastän det var i tinner
var han också onadogen. Mycket
snare har han för 20 år tidigare.
Om alla lovade kontur af en
häst, kunde en människa känna
han genast igen och minsta sig
alltid - knippte han snar och
sag börjat rita en hästhuvud
förrän han ropar hamma och kikade.

Det är ett öde att tänka, inte
 på hemmet, ty där är nog
 bra, men på återresan skönt,
 att aflyga hemmet och alla
 väningar som är dyra och inte riktigt
 begripna o. d. Att organisera ett
 lif praktiskt - se det är saken,
 och det kan jag ej! Ämningarna
 ser jag nu ingen riktigt riktig
 lösning på problemet. Jag skulle
 ha varit ingenting emot att stanna
 hemma en vinter, ty under
 månaden från Oktober till februari
 har man sålarna några gånger och
 mil här i Paris och rejigt i Paris
 och här är inte värd de
 enorma utgifterna. Men hur
 stannas och för sig hemma? Mil-
 lingarna i universitetens solenni-
 tets och stora myskens intressen
 mig och jag skall i höst göra

stora skuren på stället i leinfärd.
 - Nu är det ju att hoppas att
 vi igen på någon tid släpper en
 sådan vinter som den ryska för-
 fästna: inlåsning, världsbildning
 och sjukdom på en gång. Det gläder
 mig att jag efter att det varit
 spelar en väldigt myslig roll på
 utställningen - åtminstone säger folk
 att man måleri delvis av vägen
 är för. På Matthe ser jag ändå
 att jag varit sjuk - det är mycket
 nervöst och farligt i själva
 miljöstaten, som vetar mig hur
 gång jag ser taflar.
 - Nu har en förändring äskönder
 brakt loss. Jag som just
 skumpas ut och har varit här med
 stöten i matsalen och för en
 förändring värd. Man ser ganska
 herrligt i kalmheten och en stor
 blå blå, för det för honom och skapad
 för framtiden. -
 Kommer du ihåg mittigen hederligen

med Kaufmann för Jär seran? tänk
att det redan är Jär seran dess.
Det har sitta decenniet på 80 till
90 har varit af med en svindlande
fart. I nästa år hoppas jag få
ha dig här, om vi dr. att Opalis.
Jag ska försöka att stanna och tuffa
för dig, och det kommer att gå
dig god att kunna glömma ditt
arbete under några månader och
bara tänka på att samla intyck.
Lukla kallar har jag köpt er-
andw, biter, sommarkatter till vi
med oss - Skrif om det tycker om
om tiden som fr. Dinnous fick.
Vad du kallar ha många katter med
blommor så är det lika till att få
låtens. Måten om inte tillen bli
Oggrar är katterna själva. -
Helst tusenfalls mamma och Peter.
Dig själv tar jag i famnen om fördes-
och om du kan dig om det bästa
i världen. Din
Albert E.

